

सपिडश m. = संदेश Zange ÇKDr. mit einem Citat aus MĀK. P. 14, 62, wo aber die gedr. Ausg. संदेश liest.

संडीविन् KATHĀS. 62, 8 ohne Zweifel fehlerhaft für संडीविन्.

सैत m. n. ein best. Gefäß, Schale, Schüssel VS. 19, 27. 88. ÇAT. BR. 12, 7, 2, 13. 8, 2, 14. वैतस 15. KĀTJ. ÇR. 19, 2, 8. 4, 13 (aus Palāça nach dem Comm.).

सतःपङ्क्ति (सतस् + प) f. ein best. Metrum Ind. St. 8, 249. COLBR. Misc. Ess. 2, 153. — Vgl. सतोवृत्त् fgg.

सतत = संतत P. 6, 1, 144, VArtt. 1. VOP. 6, 72. सततम् adv. fortwährend, ununterbrochen, stets, immer (mit einer Negation niemals) AK. 1, 1, 4, 61. H. 1471. HALĀJ. 4, 13. M. 3, 192. 4, 22. 148. 157. 204. 6, 83. 8, 38 u. s. w. BHAG. 6, 10. MBH. 3, 1034. 2088. 2280. 2732 (शततं ed. Calc.). 2828. 13, 4152. HARIV. 3879. R. 1, 51, 25. 2, 24, 22. 38, 4. 74. 25. 77, 14. Spr. (II) 344. 958. 1271. 1910. 4526. 5438. 6752. 7230. VARĀH. BRH. S. 47, 15. 55, 21. BRAHMA-P. in LA. (III) 50, 11. 57, 20. PAÑĀKĀT. 182, 9. am Anfange eines comp. ohne Flexionszeichen: सततोत्थित Spr. (II) 4604. KĀM. NĪTIS. 1, 17. VARĀH. BRH. S. 36, 3. °परिवृत्त WEBER, KRSHNĀG. 287. सततोन्नतमान KATHĀS. 25, 10. °यायिन् M. 1, 50. °डर्गत Spr. (II) 6434. सतताभियोग VARĀH. BRH. S. 75, 4. °धृति adj. stets festen Willen zeigend PRAB. 14, 13. °शास्त्रिन् stets studierend R. 6, 23, 6. °मानस stets seinen Geist auf Etwas richtend HARIV. 14973. — Vgl. सातत्य.

सततग adj. in beständiger Bewegung seiend; m. Wind MBH. 1, 5880.

सततगति dass. MBH. 70.

सततसमिताभियुक्त m. N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 215. fgg.

सतति (2. स + तति) adj. zusammenhängend, ununterbrochen TS. 3, 2, 2, 2.

सतत्त्व (2. स + तत्) n. Natur, Wesen H. 1377. आत्म° BUĀG. P. 5, 13, 24. VEDĀNTAS. (Allāh.) No. 147.

सतनु (2. स + तनु) adj. beköpft, sammt dem Leibe (Gegens. वितनु): सतनुः सतनुर्हि भूवा TS. 3, 1, 4, 4. 5, 4, 1, 1. TBH. 3, 2, 2, 4. 8, 2, 5. Davon nom. abstr. °त्वं n. TS. 6, 6, 2, 2.

सतन्त्र (2. स + तन्त्र) mit dem Tantra (Bed. 1) d) übereinstimmend ĀÇV. ÇR. 2, 15, 9. 14, 2, 17. 3, 7.

सतमसा f. N. pr. eines Flusses oder adj. f. nebst dem Fluss Tamasā MĀK. P. 57, 22.

सतस् (von 2. स) adv. am Anfange einiger comp. ebenmässig, gleich NAIKH. 3, 29. तिरः सत इति प्राप्तस्य (v. l. स) NIR. 3, 20.

सतानूनिन् s. u. तानूनिन् 1).

सतार (2. स + तार) adj. mit den Sternen: स कदाचिन्नृपशक्रे जल-क्रीडां महेद्दधौ । दरिः सह गुणोदारैः सतार (= तारैः सह) इव चन्द्रमाः ॥ HARIV. 5181.

सतारा f. N. pr. eines Staates HALL 181.

सतासर्तनी du. = सदसती, dem सुतासुती nachgebildet TBH. 2, 6, 2, 3. VS. v. l.

सतारु N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 4.

सति 1) f. oxyt. = साति, सति P. 6, 4, 45. VOP. 26, 44. = दान und श्रवसान (d. i. साति) BHAR. zu AK. 3, 4, 24, 70. — 2) ein best. Metrum Ind. St. 8, 283. सती COLBR. — 3) fehlerhaft für मति KATHĀS. 18, 47.

VII. Theil.

सतितरा adj. f. = सतीतरा = सतरा VOP. 7, 49; s. u. सत्.
सतिमिर (2. स + ति) adj. (f. श्र) in Finsterniss gehüllt: नभस् R. 1, 9, 65. दिशः R. GOAR. 1, 76, 16.

सतिल (2. स + तिल) adj. nebst Sesamkörnern: सलिलाञ्जलि Verz. d. Oxf. H. 207, b, 28.

1. सती s. u. सत्. Davon °व n. Weibertreue HARIV. 7753. Spr. (II) 3403. 5241. 5243. 5928. 6702. 7222. 7609. KATHĀS. 63, 41. MĀK. P. 22, 39. PAÑĀKĀT. 38, 16. 19.

2. सती = साति BHAR. zu AK. nach ÇKDr. Vgl. सति 1).

सतीक n. angeblich Wasser NAIKH. 1, 12, v. l. TS. 4, 4, 2 (सतीक Padap.). NIR. 14, 11.

सतीव s. u. 1. सती.

1. सतीनै 1) (von सत्) adj. wirklich; vgl. सतीनकङ्कत fgg. — 2) II. angeblich Wasser NAIKH. 1, 12.

2. सतीन m. 1) eine angebaute Erbsenart mit rundem Korn (daher auch वर्तुल genannt), vulgo केराउ (كروا Pisum arvense nach SUAKESP.) BHĀVĀPR. 8. BHARATA zu AK. 2, 9, 16 nach ÇKDr. H. an. 3, 162. KĀTJ. 15, 5. SUÇR. 1, 73, 9. 197, 13. 198, 3. 221, 4. 13. 228, 16. °यूष 2, 471, 16. 476, 1. MADANAV. 10, 35. VĀGBH. 1, 6, 53. — 2) Bambusrohr ÇABDAM. im ÇKDr. — Vgl. सतील, सतीलक.

सतीनक m. = 2. सतीन 1) Comm. zu AK. 2, 9, 16 nach ÇKDr. H. 1170
सतीनकङ्कत m. nach ŚiJ. Wasserschlange RV. 1, 191, 1. etwa einen eigentlichen Kamm habend.

सतीनैमन्यु adj. wirklich eifernd RV. 10, 112, 8.

सतीनैसवन् adj. wirkliche Krieger führend RV. 1, 100, 1.

सतीय 1) KĀND. UP. 8, 3, 5 eine Auseinanderreckung von सत्य zum Behuf einer mystischen Erklärung des Wortes. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes (v. l. für सनीय) VP. 193, N. 135.

सतीर्थ (2. स + तीर्थ) 1) adj. einen gemeinschaftlichen Lehrer habend, m. Mitschüler VOP. 6, 97. ÇABDAR. im ÇKDr. als Bein. Çiva's MBH. 14, 198 schlechte Lesart für सुतीर्थ, wie die ed. Bomb. liest. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes (v. l. für सनीय) VP. 193, N. 135.

सतीर्थ्य = सतीर्थ 1) P. 4, 4, 107. 6, 3, 87. AK. 2, 7, 11. H. 79.

सतील 1) m. a) = 2. सतीन 1) Vjāpi bei BHARATA zu AK. 2, 9, 16 nach ÇKDr. — b) = 2. सतीन 2) HĀR. 108. — c) Wind RĀJAM. zu AK. nach ÇKDr. — 2) f. श्र = 2. सतीन 1) ÇABDĀK. im ÇKDr.

सतीलक m. = 2. सतीन 1) AK. 2, 9, 16. MED. 1, 44.

सतीवृत्ति f. Titel eines Commentars zu den Uṇādisūtra UGĀVAL. zu UṇĀDIS. 3, 25. सूतिवृत्ति zu 140.

सतीव्रता f. ein Frauenname HALL in der Einl. zu VĪSĀVAD. 37.

सतीश्वर (1. सती + ई) und °लिङ्ग n. N. eines Liṅga Verz. d. B. H. 147, b, 3. Verz. d. Oxf. H. 71, b, 50.

सतीसरस् n. der Teich der Sati RĀGA-TAR. 1, 25.

सतुष (2. स + तुष) adj. mit Spelzen versehen Schol. zu KĀTJ. ÇR. 76, 6. सस्यं क्षेत्रगतं प्राङ्: सतुषं धान्यमुच्यते । ग्रामं वितुषमित्युक्तं स्विव्रम-त्रमुदाकृतम् ॥ ÇĀDDHARĀTTVA im ÇKDr.

सतूल (2. स + तूल) adj. mit dem Wedel versehen ÇAT. BR. 3, 1, 2, 15. TS. 6, 1, 2, 6.